

Caput primum

Sacrificium et sacerdotium ita Dei ordinatione coniuncta sunt, ut utrumque in omni lege extiterit. Cum igitur in nouo testamento sanctum Eucharistiae sacramentum uisibile ex Domini institutione Catholica Ecclesia acceperit, fateri etiam oportet, in ea nouum esse uisibile et externum Sacerdotium, in quod uetus translatum est. Hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum esse, atque Apostolus, eorumque successoribus in Sacerdotio potestatem traditam consecrandi, offerendi, et ministrandi corpus et sanguinem eius; necnon et peccata dimittendi, et retinendi: sacrae literae ostendunt, et Catholicae Ecclesiae traditio semper docuit.

Caput secundum

Cum autem Diuina res sit tam sancti Sacerdotij ministerium, consentaneum fuit, quo dignius et maiori cum ueneratione exerceri posset, ut in Ecclesia ordinatissima dispositione plures et diuersi essent ministrorum ordines, qui Sacerdotio ex officio deseruirent, ita distributi, ut qui iam clericali tonsura insigniti essent, per minores ad maiores ascenderent. Nam non solum de sacerdotibus, sed et de Diaconis sacrae literae apertam mentionem faciunt, ac quae maxime in illorum ordinatione attendenda sunt, grauissimis uerbis docent, et ab ipso Ecclesiae initio sequentium ordinum nomina, atque uniuscuiusque eorum propria ministeria Subdiaconi scilicet, Acolyti, Exorcistae, Lectoris, et Ostiarij in usu fuisse cognoscuntur. Quamuis non pari gradu, nam subdiaconatus ad maiores ordines a Patribus, et sacris Concilijs refertur, in quibus et de alijs inferioribus frequentissime legimus.

Caput Tertium

Cum Scriptura testimonio Apostolica traditione et Patrum unanimi con-

sensu perspicuum sit per sacram Ordinationem, quae uerbis, et
signis exterioribus perficitur, gratiam conferri, dubitare ne-
mo debet. Ordinem esse uerè, et propriè unum ex septem scti
Ecclesiae sacramentis. Inquit enim Apostolus, Admoneo te ut re-
suscites gratiam Dei, quae est in te per impositionem manuum
mearum. Non enim dedit nobis Deus Spiritum timoris, sed
uirutis et dilectionis, et sobrietatis.

Caput Quartum

Quoniam uerò in Sacramento Ordinis, sicut et in Baptismo
et Confirmatione character imprimitur, qui nec deleri, nec au-
ferri potest, merito sancta synodus damnat eorum sententiam
qui asserunt noui testamenti sacerdotes temporariam tantum,
modo potestatem habere, ac semel ritè ordinatos iterum laicos
effici posse si uerbi Dei ministerium non exerceant. Quod
quis omnes Christianos promiscuè noui testamenti sacerdotes
esse, aut omnes pari inter se potestate spirituali praeditos
esse affirmet, nisi aliud facere uideatur, quam ecclesiastica
Hierarchiam, quae est ut castrorum acies ordinata, confun-
dere: perinde ac si contra beati Pauli Apostoli doctrinam
omnes Apostoli, omnes Prophetae, omnes Euangelistae, omnes
Pastores, omnes sint Doctores. Proinde s. Synodus declarat
praeter ceteros ecclesiasticos gradus, Episcopos, qui in Apo-
stolorum locum successerunt ad hunc Hierarchicum ordinem
praecipuè pertinere, et positos (sicut idem Apostolus ait) a
Spiritu sancto regere Ecclesiam Dei: eosq; Presbyteris superio-
res esse, ac Sacramentum Confirmationis conferre, ministrare

Ecclesie ordinare, atq; alia plerag; peragere ipsos posse, quorum functionum potestatem reliqui inferioris Ordinis nullam habent. Docet insuper s. synodus in ordinatione Episcoporum, Sacerdotum, et coeterorum Ordinum, nec populi nec cuiusvis secularis potestatis, et magistratus consensum, siue uocationem, siue auctoritatem ita requiri, ut sine ea irrita sit ordinatio; quin potius decernit eos qui tantummodo a populo aut seculari potestate, aut magistratu uocati, et instituti ad Sac. ministeria exercenda ascendunt, et qui ea propria temeritate sibi sumunt, omnes non Ecclesie ministros, sed fures, et latrones per ostium non ingressos, habendos esse.

Hac sunt quae generatim sacra synodo uisum est Christi fideles de Sacramento Ordinis docere. His autem contraria certis et proprijs Canonibus in Summe qui sequitur modum, damnare constituit; ut omnes adiuuante Christo fidei regula utentes in tot errorum tenebris Catholicam ueritatem facilius agnoscere, et tenere possint.

Canon primus

Si quis dixerit non esse in nouo testamento Sacerdotium uisibile, et externum, uel non esse potestatem aliquam consecrandi, et offerendi uerum Corpus, et Sanguinem^{Domini}, et peccata remittendi, et retinendi: sed officium tantum, et nudum ministerium praedicandi Euangelium, uel eos qui non praedicant, prorsus non esse Sacerdotes: Anathema sit.

Canon secundus

Si quis dixerit præter Sacerdotium non esse in Ecclesia Catho-
lica alios Ordines, et maiores, et minores, per quos uelut
per gradus quosdam in Sacerdotium tendatur. Anathema sit.

Canon Tertius

Si quis dixerit Ordinem, siue sacram Ordinationem non esse
uere, et proprie Sacramentum a Christo Domino institutum,
uel esse figmentum quoddam humanum excogitatum a uiris
zorum Ecclesiasticarum imperitis, aut esse tantum ritum
quendam eligendi ministros uerbi Dei, et Sacramentorum.
Anathema sit.

Canon quartus

Si quis dixerit per sacram Ordinationem non dari spiritum
sanctum; ac proinde frustra Episcopos dicere, Accipite spiritum
sanctum: aut per eam non imprimi characterem: uel eum
qui sacerdos semel fuit, laicum rursus fieri posse. Anathema sit.

Canon quintus

Si quis dixerit, ^{sacram} Vnctionem, qua Ecclesia in sancta Ordinatione
utitur, non tantum non requiri, sed contemnendam esse,
et perniciosam esse, similiter et alias Ordinis ceremonias.
Anathema sit.

Canon sextus

Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam
Diuina ordinatione institutam, qua constat ex Episcopis
Presbyteris, et ministris. Anathema sit.

Canon septimus

Si quis dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores: uel non habere potestatem confirmandi, et ordinandi; uel eam quam habent, illis esse cum Presbyteris communem: uel Ordines ab ipsis collatos sine populi, uel potestatis secularis consensu, aut uocatione, irritos esse: aut eos, qui nec ab ecclesiastica, et canonica potestate rite ordinati, nec missi sunt, sed ab aliis ueniunt, legitimos esse uerbi et sacramentorum ministros. Anathema sit.

Canon octauus

Si quis dixerit Episcopos, qui auctoritate Romani Pont. assumuntur, non esse legitimos ac ueros episcopos, sed fragmentum humanum. Anathema sit.

Eadem sacrosancta Synodus Reformationis materiam prosequens, hæc qua sequuntur in presenti decernenda esse statuit ac decernit.

Decretum de Residentia

Canon I. Cum præcepto Diuino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oues suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, uerbisq; Diuini prædicatione, Sacramentorum admini., Prædicatione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum, aliarumq; miserabilium personarum curam pater,

nam gerere, et in cætera munia Pastoralia incumbere: que
omnia nequaquam ab his præstari, et impleri possunt, qui pro
gi suo non inuigilant, neque assistunt; sed mercenariorum
more deserunt: Sancta Synodus eos admonet et hortatur,
ut Diuinorum præceptorum memores factique forma gregis
iudicio et ueritate pascant, et regant. Ne uero ea, que
de Residentia sancte, et utiliter, iam antea sub fe: 2e: Pape
Tertio sancita fuerunt, in sensus à Sacrosanctæ Synodi
mente alienos trahantur, ac si uigore illius Decreti quinquaginta
mensibus abesse liceat, illis in hæc uerba declarat s. synodus
omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis ac
Cathedralibus Ecclesijs quibuscumque, quocumque nomine et titulo
præfectos, etiam si sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales
obligari ad personalem in sua Ecclesia uel Diocesi residen-
tiam, ubi in ualido sibi officio defungi teneantur, neque abesse
posse nisi ex causis, et modis infrascriptis.

Nam cum Christiana caritas, ugens necessitas, debita
obedientia, ac eadem Ecclesiæ uel Regi utilitas aliquos
nonnunquam abesse postulent, et exigant, Decernit eadem s. synodus
has legitimæ absentia causas a beatissimo Rom. Pont. aut a
Metropolitano, uel eo absente Suffraganeo Episcopo antiquior
residente, qui idem Metropolitanus absentiam probare debet,
infrascriptis esse approbandas; nisi cum absentia incidit propter
aliquod munus Reipublicæ et officium Episcopatus aduocatum
Cuius quoniam causa sunt notoria, et interdum repentina,
eas quidem significari Metropolitanis necesse erit: Ad eundem
tamen cum Concilio Provinciali spectabit iudicari de licentia

a se, uel a Suffraganeo datis, et uideere ne quis eo iure abutatur et ut poenis Canonice errantes puniantur. Interea meminerint discessuri ita ouibus suis prouidendum, ut quantum fieri poterit ex ipsorum absentia nullam damnum accipiant. Quoniam autem qui aliquantisper tantum absunt, ex ueterum Canonum sententia non uidebuntur abesse, quia statim reuersuri sunt: sancta Synodus uult illud absentiae spaciū singulis annis, siue continuū, siue interruptum, extra praedictas causas nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses excedere, et haberi rationem ut id aequa ex causa fiat, et absq; ullo gregis detrimento; quod an ita sit abscedentium conscientia relinquit, quam sperat resignatam, et timoratam fore, cum Deo corda pateant, cuius opus non fraudulenter agere suo periculo tementur. Eosdem iterum admonet, et in Domino hortatur, ne per illius temporis spaciū Domini Aduentus, Quadragesimae, Natiuitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, Item et Corporis Christi diebus, quibus refici maxime, et in Domino gaudere Pastoris praesentia oues debeant, ipsi ab Ecclesia sua Cathedrali ullo pacto absint, nisi Episcopalis munia in sua Diocesi eos alio uocent.

Si quis autem (quod utinam nunq; eueniat) contra huius decreti dispositionem abfuerit, statuit s. Synodus praeter alias poenas aduersus non residentes sub Paulo iij impositas, et innouatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, eum pro rata temporis absentiae fructus suos non facere; nec tuta conscientia alia etiam declaratione non secuta, illos sibi detinere posse; sed teneri, aut ipso cessante, superiorem Ecclesiasticum illos fabricae Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare. prohibita quacumq; conuentione

uel compositione, qua pro fructibus male perceptis appellatur, ex
qua etiam predicti fructus in totum, aut pro parte ei remittentur,
non obstantibus quibuscumque privilegiis cuiusque collegii, aut
fabricae concessis.

Eadem omnino etiam quo ad culpam, amissionem fructuum, et
poenas de curatis inferioribus, et alijs quibuscumque, qui beneficia
aliquod Ecclesiasticum curam animarum habens, obtinent: Sa-
Synodus declarat, et decernit, ita tamen ut quando cumque, ex
causa prius per Episcopum cognita, et probata, abesse contigerit,
vicarium idoneum ab ipso Ordinario approbandum cum debita
mercedis assignatione relinquunt. Discedendi autem licentia
in scriptis, gratisque concedendam ultra biennale tempus, nisi
ex graui causa non obtineant. Quod si per edictum citati
etiam non personaliter, contumaces fuerint, liberum esse
Ordinarijs per censuras Ecclesiasticas ac sequestrationem
et subtractionem fructuum, aliisque iuris remedia, etiam usque ad
privationem compellere, nec executionem quolibet privilegio
licentia familiaritate, exemptione, etiam ratione cuiuscumque
beneficij, patrono Statuti, etiam iuramento uel quacumque alio
confirmato. Consuetudine etiam immemorabili (quae potius cor-
ruptela censenda est) siue appellacione, aut inhibitione etiam
in Romana curia uel uigore Eugenianae constitutionis, suscipi
posse.

Postremo, tam decretum illud sub Paulo iij. quam hoc ipsum
in Concilijs Prouincialibus et Episcopalibus publicari sancta
Synodus praecipit. Cupit enim quae adeo ex Pastorum munere, et
marumque salute sunt, frequenter omnium auribus, mentibusque

infigi; ut in posterum Deo iuvante nulla temporum iniuria
aut hominum obliuione, aut desuetudine aboleantur.

(Canon .II. de Reformatione)

il **E**cclésijs Cathedralibus seu superioribus, quocunq; nomine et titulo
etiam si sanctæ Rom. ecclæ Cardinales sint, si munus Consecra-
tionis intra tres menses non susceperint, ad fructuum perceptor,
restitutionem teneantur: si infra totidem menses postea id facere
neglexerint, Ecclesijs ipso iure sint priuati. Consecratio uero, si
extra curiam Romanam fiat, in Ecclesia ad quam promoti
fuerint, aut in prouincia, si commodè fieri poterit, celebretur.

ut **E**piscopi per semetipsos Ordines conferant, quod si aegritudine
fuerint impediti, subditos suos non aliter, quam iam probatos
et examinatos ad alium Episcopum ordinandos, dimittant.

iii **P**rima tonsura non imitentur, qui Sacramentum Confirma-
tionis non susceperint, et fidei rudimenta edocti non fuerint,
quiq; legere, et scribere nesciant, et de quibus probabilis
coniectura non sit, eos non secularis iudicij fugiendi fraude,
sed ut Deo fidelem cultum præsent, hoc uitæ genus elegerint.

v **A**d minores Ordines promouendi, bonum à Parocho, et à magistro
scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi uero, qui
ad singulos maiores Ordines erunt assumendi, per mensem
ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteri,
cui magis expedire uidebitur, committat: ut nominibus ac

desiderio eorum, qui uolent promoueri publicè in Ecc^a ^{proposi}
de ipsorum ordinandorum natalibus, aetate, moribus et uita a fide
dignis diligenter inquirat, et literas testimoniales ipsam inqu
sitionem factam continentes, ad ipsum Epum, quam primum
transmittat.

vi

Nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus ordinibus
constitutus ante xiiij annum beneficium possit obtinere. Is
etiam sibi priuilegio non gaudeat, nisi beneficium Ecclesiasticum
Sabeat, aut clericalem habitum, et tonsuram deferens, alicui
Ecclesie ex mandato Episcopi inseruiat, uel in seminario cle
ricorum, aut in aliqua schola, uel uniuersitate de licentia Ep
quasi in uia ad maiores ordines suscipiendos uersetur. In
clericis uero coniugatis seruetur constitutio Bonifacii viij qu
incipit, Clerici qui cum uicis; modo si clerici alicuius Ca
seruiant, uel ministerio ab Episcopo deputato, eadem ecclesia
seruiant, uel ministrant, et clericali habitu, et tonsura uti
Nemini, quo ad hoc, priuilegio uel consuetudine etiam immen
tabili suffragante.

vii

Sancta Synodus antiquorum canonum uestigijs inherendo de
cernit, ut quando Epus ordinationem facere disposuerit, om
qui ad sacrum ministerium accedere uoluerint, feria quarta ante
ipsam ordinationem, uel quando Epus uidebitur, ad ciuitatem
eueantur; Epus autem Sacerdotibus et alijs prudentibus uiris
peritis Diuinae legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exercitati
sibi ascitis, ordinandorum genus, personam, aetatem, institutio
nem, mores, et doctrinam, fideq; diligenter inuestiget et examinet.

Ordinationes sacrorum ordinum Statutis a iure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia uocatis, presentibusq; ad id eccle Cano-
nicis, publice celebrentur. Si autem in alio Diocesis loco, presente
Seco, loci dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur.
Unusquisquisq; autem a proprio Episcopo ordinetur. Quod si
quis ab alio promoueri petat, nullatenus id ei, etiam cuiusuis
generalis, aut specialis rescripti, uel priuilegij preteritu, etiam
Statutis temporibus permittatur, nisi eius probitas, ac mores
Ordinarij sui testimonio commendentur. Si secus fiat, ordi-
nans a collatione ordinum per annum, et ordinatus a sus-
ceptorum Ordinum executione quamdiu proprio ordinario
uidebitur expedire, sit suspensus.

Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non possit,
nisi per triennium secum fuerit commoratus, et beneficium
quacungq; fraude cessante, statim re ipsa illi conferat. Con-
suetudine quacungq; etiam immemorabili in contrarium,
non obstantibus.

Abbatibus, et alijs quibuscungq; quantumuis exemptis, non liceat
in posterum intra fines alicuius diocesis consistentibus, etiam
si nullus diocesis, uel exempta esse dicantur, cuiquam, qui
regularis subditus sibi non sit, tonsuram uel minores ordines
conferre, nec ipsi Abbates, et alij exempti, aut collegia, uel
Capitula quacungq; etiam Ecclesiarum Cathedralium lras
dimissorias aliquibus clericis secularibus, ut ab alijs or-
dinentur, concedant. Sed horum omnium ordinatio,
sexuatis omnibus, que in huius sanctae synodi Decretis
continentur, ad Epós, intra quorum Diocesis fines existat,

pertineat. Non obstantibus quibuscumque prius legijs, personarum, aut consuetudinibus etiam immemorabilibus: penam quoque impositam his, qui contra huiusmodi Synodi sub Pauli Tertio decretum, à Capitulo Episcopali, sede uacante, licentiam dimissorias impetrant, ad illos, qui easdem lteras non à Capitulo, sed ab alijs quibusuis in iurisdictione Episcopi, loci Capituli sede uacante, succedentibus obtinerent, mandatum extendi. Concedentes autem dimissorias contra formam Decreti, ab officio, et beneficio per annum sunt ipso iure suspensi.

XI

Minores Ordines Sis qui saltim Latinam Linguam intellegant per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire magis uideretur, conferantur; ut eo accuratius, quantum sit huius disciplina pondus, possint edoceri; ac in unoquoque munere, iuxta prescriptum Episcopi se exerceant; idque in ea, cui associati erunt Ecclesia; nisi forte causa studiorum absint, atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum aetate uita meritum, et doctrina maior accrescat, Quod et bonorum morum exemplum et assiduum in ecclesiam ministerium, atque maior erga Presbyteros, et superiores ordines reuerentia, et crebrior quam antea Corporis Christi comunio, maxime comprobabunt. Cumque sine ad altiores gradus et sacratissima mysteria sit ingressus, nemo ipsis initiatur, quem non scientiae spes maioribus ordinibus dignum ostendat. Si uero non nisi post annum à susceptione posteriorum graduum minorum Ordinum, ad sacros Ordines promouatur.

antur, nisi necessitas, aut Ecclesie utilitas, iudicio Episcopi aliud exposcat.

xiii

Nullus in posterum ad Subdiaconatus ordinem ante .xxii. ad Diaconatus ante .xxiii. ad Presbyteratum ante .xxv. etatis sue annum promoueat. Sciant tamen Episcopi non singulos in ea etate constitutos debere ad hos ordines assumi, sed dignos duntaxat, et quorum probata uita senectus sit. Regulares quoq; nec in minori etate, nec sine diligenti Epi examine, ordinentur. Priuilegijs quibuscunq; quo ad hoc penitus exclusis.

xiii

Subdiaconi et Diaconi ordinentur Sabentes bonum testimoniu, et in minoribus ordinibus iam probati, ac literis, et his que ad ordinem exercendum pertinent, instructi, qui sperent Deo auctore se continere posse. Ecclesijs quibus assignentur inseruiant. sciantq; maxime decere, si saltim diebus Dominicis, et solemnibus, cum altari ministrauerint, sacram comunione perciperint. Promoti ad sacrum Subdiaconatus ordinem, si per annum saltim in eo non sint uersati, ad altiorem gradum, nisi aliud Epi uideatur, ascendere non permittantur. Duo sacri ordines non eodem die, etia regularibus, conferantur. Priuilegijs ac indultis quibusuis concessis, non obstantibus, quibuscunq;

xiii

Qui pie et fideliter in ministerijs ante actis se gesserint ad Presbyteratus ordinem assumantur, bonum Sabean testimonium: et si sunt, qui non modo in Diaconatu ad minus annum integrum, nisi ob Ecclie utilitatem, ac necessitatem aliud Epi uideretur, ministrauerint. Sed etiam ad populum docendum ea que seiri omnibus necessarium est ad salutem, et ministranda

Sacramenta, diligente examine precedente, comprobentur. atque
pietate, ac castis moribus conspicui: ut praeclarum bonorum
operum exemplum, et vita monita ab eis possint expectari;
Curet Epus, ut si saltem diebus Dominicis, et festis solemni-
bus, et aliam curam animarum habeant, tam frequenter ut su-
mmum munerem satisfaciant, Missas celebrent. Cum promotis per saltum
si non ministraverint, Epus ex legitima causa, possit dispense.

Quamvis Presbyteri in sua Ordinatione a peccatis absolvi pot-
estatem accipiant: decernit tamen s. synodus nullum etiam
regularem posse confessiones secularium, etiam sacerdotum
audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale
beneficium, aut ab Epis per examen, si illis videbitur esse ne-
cessarium, aut alias idoneus, iudicetur, et approbationem, quae
gratis datur, obtineat. Præiuris et consuetudine quacunque, et
inmemorabili non obstante.

xvi.

Cum nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis
aut necessarius suis Ecclesijs, s. Synodus, ut Pij sexti Canon
Concilij (Salcedonens) in hoc modo Statuit, ut nullus in posterum
ordinetur, qui illi Eccle, aut pro loco, pro cuius necessitate,
aut utilitate assumitur, non ascribatur, ubi suis fungatur
muneribus, nec incertis vagetur sedibus. Quod si locum in-
sub Epō deseruerit, ei sacrorum exercitium interdicitur.

xvij.

Nullus præterea clericus peregrinus sine commendatitij sui
Ordinarij Literis ab ullo Epō ad Divina celebranda, et sacra-
menta ministranda admittatur.

xviii *De sanctorum Ordinum a Diaconatu ad Obiariatum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptae, et pluribus in locis aliquandiu intermissae, in usum iuxta sacros Canones reuocentur: ne ab Haereticis tanquam otiosae traducantur, illius pristini moris restituendi desiderio flagrans s. synodus decernit, quod in posterum Summummodi ministeria non nisi per constitutos in dictis ordinibus exerceantur. Omnesque et singulos Praelatos in Domino Sorcatur, et illis praecipit, ut quantum fieri commode poterit, in Ecclesijs Cathedralibus et Collegiatis, et Parochialibus suae Diocesis, si populus frequens et Ecclesiae prouentus id ferre queant, Summummodi functiones curent restituendas, et ex aliqua parte reddituum aliquorum simplicium beneficiorum, uel fabricae Ecclesiae, si prouentus suppetant, aut utriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent, quibus, si negligentes fuerint, Ordinarij iudicio, aut ex parte mulctare, aut in totum priuare possunt. Quod si ministris quatuor minorum Ordinum exercendis clerici caelibes presbiteri non erunt, sufficere possint etiam coniugati fidei probatae, dummodo non bigami, ad ea munia obeunda idonei, et qui tonsuram, et habitum clericalem in Ecclesia gesserint.*

De Seminaris clericorum in singulis diocesis erigendo

xviii *Cum Adolescentium aetas, nisi recte instituatua, prona sit ad mundi uoluptates sequendas, et nisi a teneris annis ad pietatem, et religionem informetur, antequam uitijs habitus totos*

Somines possideat, nunq̄ perfecte ac sine maximo et singulari
propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina Ecclesiastica
perseueret. S. synodus statuit ut singula Cathedralis Metro-
politana, atq; his maiores Ecclia pro modo facultatum et
amplitudine certum puerorum ipsius ciuitatis, et Diocesis, uel
eius provinciae, si ibi non reperiantur, numerum in collegio
Soc prope ipsas ecclesias, uel alio in loco conuenienti ab ipso
gendo asere, ac religiose educare, et ecclesiasticis disciplinis
instituerentur. In Soc uero collegio recipiantur, qui
ad minimum xij annos, et ex legitimo Matrimonio nati
sint, ac legere et scribere competenter nouerint, et quae
indoles, et uoluntas spem afferat eos ecclesiasticis ministerijs
perpetuo inseruituros. Pauperum autem filios praecipue elige-
unt, nec tamen ditiorum excludit, modo suo sumptu ab-
tetur, et studium pra se ferant Deo, et Ecclia inseruiendi.
Hos pueros Epus in tot classes, quot ei uidebitur, diuersos
iuxta eorum numerum, aetatem, ac in disciplina Ecclesiastica
et progressum, partim cum eis oportunitate uidebitur, Ecclie
suarum ministerijs addicet, partim in collegio erudiendos reti-
nebit, aliosq; in locum educatorum sufficet, ita ut Soc
collegium Dei ministrorum, perpetuum seminarium sit.
Ue uero in eadem disciplina ecclesiastica commodius in-
sistantur, tonsura statim, atq; habitu clericali semper utan-
tur. Grammaticas, cantus, computi ecclesiastici, aliarumq;
narium artium disciplinam discunt, sacram scripturam,
Libros ecclesiasticos, Homelias sanctorum, atq; Sacramentorum
tradendorum, maxime quae ad confessiones audendas uide-

buntur oportuna, et rituum, ac ceremoniarum formas edificent.
 Curet Ep^{us} ut singulis diebus Missæ Sacrificio intersint, ac
 saltem singulis mensibus confiteantur peccata, et iuxta
 confessoris iudicium, sumant corpus Dⁿⁱ n^{ri} Jesu Christi.
 Cathedrali, et alijs loci Ecclesijs, diebus festis inseruiant.
 Quæ omnia, atq; alia ad hanc rem oportuna et necessaria
 Ep^{us} singuli cum consilio duor^{um} Canonico^{rum}, senior^{um} et grauior^{um},
 quos ipsi elegerint, prout Spiritus sanctus suggererit, con-
 stituent, eaq; ut semper obseruentur, sæpius uisitando ope-
 ram dabant. Discipulos et incorrigibiles, ac malorum morum
 seminatores acriter punient, eos etiam, si opus fuerit ex-
 pellendo, omniaq; impedimenta auferentes, quæcumq; etiam ad
 conservandum, et augendum tam pium, et sanctum institutum
 pertinere uidebuntur, diligenter curabunt, et quia ad colle-
 gijs fabricam instituendam, et ad mercedem præceptoribus
 et ministris soluendam, et ad alendam iuuentutem, et ad
 alios sumptus cerei redditus exunt necessary, ultra ea quæ
 ad instituendos, et alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesijs
 destinata, quæ eo ipso huic seminario sub eadem Ep^{us} cura
 applicata censeantur. Idem Ep^{us} cum consilio duor^{um}, quor^{um}
 alter ab Ep^o, alter ab ipso Capitulo eligatur, itemq; duor^{um}
 de clero ciuitatis, quorum uter alterius electio similiter ad
 Episcopum, alterius uero ad clerum pertineat, ex fructibus
 integris mense Ep^{us}us, et Capituli, et quarumcunq; dignitatum
 Personatum et Officio^{rum}, Præbendarum, Portionum, Abbatiar^{um},
 et Prioratum cuiuscunq; Ordinis, etiam regularis, aut qua-
 litatis, uel conditionis fuerint, et Hospitium, quæ dantur
 in titulum, uel administrationem, iuxta Constit^{uti}o^{ne}m Viennens^{em}

1
qua incipit, quae continget, et beneficiorum quorumcunque etiam
regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscunque fuerint,
etiam si exempta, etiam si nullius Diocesis, uel alij ecclesiae
Monasterij, ac Hospitalibus, et alij quibusuis locis hujusmodi
exemptis annexa, et ex fabricis Ecclesiarum, et aliorum locorum,
etiam ex quibuscunque alijs Ecclesiasticis redditibus, seu pen-
sionibus, etiam aliorum collegiorum (in quibus tamen seminari-
scentium uel docentium ad commune Ecclesiae bonum promouen-
dam alij non habentur (haec enim exempta esse uoluit) prae-
ter ratione reddituum, qui superflui essent, ultra convenientem
ipsorum seminariorum sustentationem) seu corporum, uel
confraternitatum, quae in nonnullis locis schola appellantur,
et omnium Monasteriorum, non tamen mendicantium etiam
ex decimis, quacunque ratione ad sacros, ex quibus subsidia
Ecclesiastica solui solent, et milites cuiuscunque militiae,
aut ordinis pertinentibus Fratribus s. Joannis Hieroso-
lomitani duntaxat exceptis) partem aliquam, uel por-
tionem detrahant, et eam portionem sic detrahitam, nec non
beneficia aliquot simplicia cuiuscunque qualitatis, et digni-
tatis fuerint, uel etiam praesimonia, uel praesimoniales
portiones, etiam ante uacationem, nuncupata, sine cultus
Diuini, et illa obtinentium praevudicio, huic collegio appli-
cabunt, et incorporabunt, quod locum habeat etiam si benefi-
cia sint reservata, uel affecta, nec per resignationem ipsorum
beneficiorum uniones et applicationes suspendi, uel ullo modo
impediri possunt, sed omnino quacunque uacatione, etiam si in
curia effectum suum sortiantur, quacunque constitutione
non obstante. Ad hanc autem portionem soluendam beneficiorum

dignitatum, Personatum, et omnium et singulorum supra
 memoratorum possessores non modo pro se, sed pro pensionibus
 quas alijs forsan ex dictis fructibus soluerent, retinendo tñ
 pro rata quicquid pro dictis pensionibus illis erit solvendum,
 ab ep̄o loci per censuras Ecclesiasticas, et alia iuris remedia,
 etiam uocato ad hoc, si uidebitur, auxilio bractij secularis
 compellantur, quibusuis, quo ad omnia et singula suprascripta
 privilegijs, exemptionibus, etiam si specialem derogationem
 requirerent, consuetudine etiam inmemorabili, et quauis
 appellacione, et allegacione, qua executionem impediat, non
 obstantibus. Succeedente uero casu quo per uniones effec-
 tum suum sortientes, uel aliter seminarium ipsum in totum,
 uel in partem totatum reperatur, tunc portio ex singulis
 beneficijs ut supra detracta, et incorporata ab Ep̄o, prout res
 ipsa exegerit in totum, uel pro parte, remittatur.

Quod si Cathedralium, et aliarum maior, Ecclesiarum Prelati
 in hac Seminarij erectione, eiusq; conseruatione negligentes
 fuerint, ac suam portionem soluere detrectauerint, Ep̄iscopum, Ar̄chiep̄,
 ep̄us, Ar̄chiep̄iscopum, et superiores Synodus Provincialis acriter
 corripere, eosq; ad omnia suprascripta cogere debeat, et ut
 quam primum hoc sanctum et tam p̄m̄ opus, ubicunque
 fieri poterit, promoueat, studiosè curabit. Rationes aut̄
 reddituum huius seminarij Ep̄us annis singulis accipiat,
 presentibus duobus a Capitulo, et totidem a ciuitatis clero
 deputatis.

Deinde, ut cum minore impensa Sm̄i sc̄Solis instituentis pro-
 uideatur, Statuit s. Synodus ut Ep̄i, Ar̄chiep̄i, Primates
 et alij locor, Ordinarij sc̄Solasteras obtinentes, et alios,

quibus est lectionis, uel doctrinae munus annexum ad docen-
dum, in ipsis scholis instituendos per se ipsos, si idonei fuerint,
alioquin per idoneos substitutos, ab eisdem Scholasticis eligendos
et ab ordinariis probandos, per subtractionem fructuum cogantur
et compellant. Quod si iudicio Epi digni non fuerint, alios
qui digni sunt, nominet, omni appellatione remota. Quod si
neglexerint, Epus ipse deputet. Docebunt autem praedicti,
quae uidebuntur epò expedire. De cetero uero officia, uel
dignitates, istaeque scholasticae dicuntur, non nisi Docto-
ribus, uel magistris, aut licentiatis in sacra pagina, aut
in iure Canonico, et alijs personis idoneis, et qui per se
illud munus explere possint, conferantur, non obstantibus
quibuscunq; privilegijs et consuetudinibus etiam immemo-
rabilibus.

Si uero in aliqua provincia Ecclesiae tanta paupertate lae-
zauerint, ut collegium in eis erigi non possit Synodus Pro-
uincialis, uel Metropolitana cum duobus antiquioribus
Suffraganeis in Ecclesia Metropolitana, uel alia Prouincia
Ecclesia commodiori, unum aut plura collegia, prout
oportunum iudicabit, ex fructibus duarum, aut plurium
Ecclesiarum, in quibus singulis collegium commode insti-
tui non potest, erigendum curabit, ubi pueri illarum
Ecclesiarum educentur.

In Ecclesijs aut amplas Dioceses habentibus, possit Epus
unum uel plura in Diocesi, prout sibi oportunum uidebitur
habere seminarium, quae tamen ab illo uno, quod in ciui-
tate erectum et constitutum fuerit, in omnibus dependeat

Postremo, si uel pro unionibus, seu pro portione taxatione, uel assignatione, et incorporatione, aut qualibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit ob quam huius seminarij institutio, uel conseruatio impediretur, aut perturbaretur Epus cum supra deputatis uel Synodus Provincialibus pro regionis more, pro Ecclesiarum, et beneficiorum qualitate, etiam ~~si~~ supra scripta, si opus fuerit moderando, aut augendo omnia et singula qua ad huius Seminarij felicem profectum necessaria et opportuna uidebuntur decernere ac promouere ualeat.

Insuper eadem sacrosancta Tridentina Synodus proximam futuram Sessionem in diem Xv. mensis Septembris indicit, in qua agendum de Sacramento Matrimonij, et de alijs si qua erunt ad doctrinam fidei pertinentia que expedire possint. Item de promotionibus Episcopatum, dignitatum, aciorumq; beneficiorum ecclesiasticorum ac de diuersis Reformationis articulis.